

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobkyně **Z. Š.**, proti žalovanému **Městskému úřadu Frýdlant nad Ostravicí**, se sídlem Náměstí 3, Frýdlant nad Ostravicí, ve věci žaloby na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

t a k t o :

I. Řízení, aby žalovanému bylo uloženo vydat vyznění, jak bylo naloženo s podnětem žalobkyně ze dne 14. 3. 2016 v rozsahu, v jakém byl žalovanému postoupen přípisem Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č. j. MSK 53930/2016, se **z a s t a v u j e**.

II. Ve zbytku se žaloba **z a m í t á**.

III. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

A.

Žalobou podanou ke zdejšímu soudu dne 15. 9. 2016 se žalobkyně domáhala ochrany před nezákonným zásahem Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí. Návrhem ze dne 14. 3. 2017 žalobkyně zúžila žalobní petit tak, že navrhuje, aby zdejší soud určil, že *nevydání vyrozumění žalovaného ve lhůtě 30 dnů v souvislosti s přípisem krajského úřadu č. j. MSK 53930/2016 ze dne 14. 6. 2016 je nezákonným zásahem*. Žalobkyně má za to, že postup žalovaného je nezákonný. Nezákonnost spatřuje v postupu žalovaného, který k jejímu podnětu na přezkum sdělení žalovaného žalobkyni nezaslal vyrozumění ve smyslu ust. § 156 odst. 2 a ust. § 94 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

Žalovaný k podané žalobě uvedl, že podnět žalobkyně nelze považovat za podnět k přezkumu ve smyslu ust. § 94 správního řádu, neboť předmětem posuzování měla být sdělení žalovaného, které je nutno považovat za neformální úkony, které nemohou být dle ust. § 154 správního řádu předmětem přezkumného řízení podle ust. § 94 správního řádu. Žalovaný má za to, že měl povinnost vyrozumět žalobkyni o výsledku posouzení, nicméně lhůtu 30 dnů nebyl schopen dodržet, z důvodu velké časové zaneprázdněnosti, která je dána především řešením velkého množství podání žalobkyně. Ve vyjádření žalovaný dále uvedl, že předmětné sdělení bylo vydáno dne 22. 11. 2016 pod sp. zn. MUFO_S 6231/2016 a bylo zasláno žalobkyni.

B.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že podnětem žalobkyně ze dne 14. 3. 2016, kterým rozšířila podnět ze dne 22. 12. 2015, se žalobkyně domáhala zahájení přezkumného řízení u několika sdělení žalovaného s tím, že právě postup žalovaného při vypořádání se s tímto „rozšířením“ žalobkyně považuje za nezákonný. Jednalo se o sdělení pod č. j. MUFO 6985/2014, MUFO 20857/2013, MUFO 20358/2012, MUFO 12583/2013, MUFO 22645/2013, MUFO 1569/2014, MUFO 2154/2014, MUFO 8123/2014, MUFO 11639/2014, MUFO 15447/2014, MUFO 33042, MUFO 2491/2015, MUFO 5029/2011, MUFO 10167/2011, MUFO 12786/2011, MUFO 15205/2011, MUFO 10744/2012, MUFO 15443/2012. Tento podnět byl adresován Ministerstvu pro místní rozvoj. Podnět žalobkyně byl postoupen žalovanému, jakožto orgánu příslušnému dle ust. § 156 odst. 2 správního řádu, kdy *vyjádření, osvědčení nebo sdělení správního orgánu, které je v rozporu s právními předpisy a které nelze opravit podle odstavce 1, zruší usnesením správní orgán, který je vydal nebo učinil*. Postoupení podnětu bylo žalobkyni sděleno přípisem Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č. j. MSK 53930/2016 ze dne 14. 6. 2016, který žalobkyně obdržela dne 15. 6. 2016. S ohledem ke skutečnosti, že žalobkyně do dne podání žaloby neobdržela vyjádření žalovaného k podnětu, který mu byl postoupen, domáhá se žalobou určení, že nevydání vyrozumění žalovaného ve lhůtě 30 dnů v souvislosti s přípisem krajského úřadu č. j. MSK 53930/2016 ze

dne 14. 6. 2016 je nezákonným zásahem. Žalobou se žalobkyně původně domáhala i uložení povinnosti předmětné vyrozumění vydat, nicméně podáním ze dne 14. 3. 2017 zúžila žalobní návrh tak, jak je shora specifikován. U jednání dne 15. 3. 2017 žalobkyně setrvala na svém stanovisku, taktéž žalovaný u jednání setrval na svém stanovisku.

Krajský soud vycházel při posouzení namítaného nezákonného zásahu ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu (§ 87 odst. 1 *in fine* s. ř. s.).

C.

Podle § 47 odst. 1 s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět; šlo-li však o společný návrh více osob, vezme předseda senátu toliko zpětvzetí návrhu jedním z navrhovatelů usnesením na vědomí.

S ohledem ke skutečnosti, že žalobkyně podáním ze dne 14. 3. 2017 navrhla zúžení žalobního návrhu tak, že již nadále nepožaduje, aby zdejší soud *uložil žalovanému povinnost vydat ve lhůtě 30 dnů vyrozumění v souvislosti s přípisem krajského úřadu č. j. MSK 53930/2016 ze dne 14. 6. 2016 o shledání či neshledání důvodů pro postup podle ust. § 156 odst. 2 správního řádu, resp. podle ust. § 94 a násl. správního řádu*, soud předmětné podání posoudil dle obsahu jako částečné zpětvzetí návrhu a v souladu s ust. § 47 odst. 1 s. ř. s. řízení v tomto rozsahu zastavil.

Dále se zdejší soud zabýval důvodností tvrzeného zásahu žalovaného do práv žalobkyně.

Podle ust. § 42 správního řádu správní orgán je povinen přijímat podněty, aby bylo zahájeno řízení z moci úřední. Pokud o to ten, kdo podal podnět, požádá, je správní orgán povinen sdělit mu ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy podnět obdržel, že řízení zahájil, nebo že neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední, popřípadě že podnět postoupil příslušnému správnímu orgánu. Sdělení správní orgán nezasílá, postupuje-li vůči tomu, kdo podal podnět, podle § 46 odst. 1 nebo § 47 odst. 1.

Podle ust. § 154 správního řádu jestliže správní orgán vydává vyjádření, osvědčení, provádí ověření nebo činí sdělení, která se týkají dotčených osob, postupuje podle ustanovení této části, podle ustanovení části první, obdobně podle těchto ustanovení části druhé: § 10 až § 16, § 19 až § 26, § 29 až § 31, § 33 až § 35, § 37, § 40, § 62, § 63, a obdobně podle těchto ustanovení části třetí: § 134, § 137 a § 142 odst. 1 a 2; přiměřeně použije i další ustanovení tohoto zákona, pokud jsou přitom potřebná.

Podle ust. § 156 odst. 1 správního řádu jestliže vyjádření, osvědčení nebo sdělení správního orgánu trpí vadami, které lze opravit, aniž tím bude způsobena újma některé z dotčených osob, správní orgán je oprávněn usnesením, které se pouze poznamená do spisu.

Podle ust. § 156 odst. 2 správního řádu vyjádření, osvědčení nebo sdělení správního orgánu, které je v rozporu s právními předpisy a které nelze opravit podle odstavce 1, zruší usnesením správní orgán, který je vydal nebo učinil, a to s účinky ode dne, kdy bylo zrušované vyjádření nebo osvědčení vydáno anebo sdělení učiněno, nestanoví-li zákon jiný postup; takové usnesení lze vydat po dobu, po kterou trvají účinky vyjádření, osvědčení nebo sdělení. Na tento postup se přiměřeně použijí ustanovení hlavy IX části druhé o přezkumném řízení.

V prvé řadě je nutno uvést, že soud se ztotožňuje s názorem žalovaného v tom smyslu, že posuzovaný podnět žalobkyně je nutno posuzovat jako obecný podnět k zahájení řízení dle ust. § 42 ve spojení s ust. § 156 odst. 2 správního řádu. Žalobkyně má za to, že došlo k pochybení žalovaného, když nevydal vyrozumění, kterým by žalobkyni sdělil, zda bude postupovat dle ust. § 156 odst. 2 správního řádu a přistoupí ke zrušení předmětných sdělení, případně zahájí přezkumné řízení. Ustanovení § 94 správního řádu upravující postup při zahájení přezkumného řízení sice uvádí, že *účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podateli, nicméně v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy*, sdělení žalovaného, jehož přezkumu se žalobkyně domáhala, ovšem nelze považovat za rozhodnutí ve smyslu ust. § 94 správního řádu. Jedná se o pouhá sdělení, s jejichž případným zrušením správní řád taktéž počítá, a to v ust. § 156 odst. 2. Toto ustanovení ovšem nestanoví správnímu orgánu povinnost vyrozumět podatele o přijatých opatření či o zvoleném postupu. Tuto povinnost stanovuje správní řád v rámci přezkumného řízení pouze v ust. § 94 správního řádu. I přes to, že ust. § 154 správního řádu umožňuje, aby se v procesním postupu při vydání, případně i rušení tzv. jiných úkonů použily i další ustanovení správního řádu než jen ty, které jsou systematicky upraveny v této části, musí vyvstat potřeba jejich aplikace. Postup při přijímání podnětů je samostatně upraven ust. § 42 správního řádu. Ust. § 154 správního řádu neodkazuje na použitelnost ust. § 94 v rámci postupu rušení tzv. jiného úkonu, žalovaný tedy správně postupoval, když na posuzovanou věc aplikoval ust. § 42 správního řádu. Z dikce předmětného ustanovení jednoznačně vyplývá povinnost správního orgánu vyrozumět osobu, která podala podnět o tom, zda bylo zahájeno řízení z moci úřední či nebyly shledány důvody k zahájení řízení, pouze v případě, že *osoba, která podnět podala, o to požádá*. V daném případě však taková žádost v žalobkyni podaném podnětu obsažena není. Žalovaný tedy vstřícně nad rámec povinností uložených mu zákonem sdělením sp. zn. MUFO_S 6231/2016 ze dne 22. 11. 2016 informoval žalobkyni o závěrech stran posouzení sdělení stavebního úřadu.

Soud proto v souladu s ust. § 47 odst. 1 s. ř. s. řízení v uvedeném rozsahu zastavil (výrok I.) ve zbylém rozsahu podle § 87 odst. 3 s. ř. s. pro nedůvodnost zamítl (výrok II.).

D.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť procesně úspěšný žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Krajský soud v Ostravě
dne 15. března 2017

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu